

08.02.2019

446/6/99-99-15-02-02-15/17K

Податкова консультація

Державна фіскальна служба України розглянула звернення щодо деяких питань трансфертного ціноутворення та, керуючись ст. 52 Податкового кодексу України (далі – Кодекс) повідомляє.

Згідно з п.п. 39.2.1.1 п.п. 39.2.1 п. 39.2 ст. 39 Кодексу контрольованими операціями є господарські операції платника податків, що можуть впливати на об'єкт оподаткування податком на прибуток підприємств платника податків, зокрема господарські операції, що здійснюються з пов'язаними особами - нерезидентами, в тому числі у випадках, визначених підпунктом 39.2.1.5 цього підпункту.

Підпунктом 39.2.1.7 п.п. 39.2.1 п. 39.2 ст. 39 Кодексу визначено, що господарські операції, передбачені підпунктами 39.2.1.1 (крім операцій, що здійснюються між нерезидентом та його постійним представництвом в Україні) і 39.2.1.5 п.п. 39.2.1 п. 39.2 ст. 39 Кодексу, визнаються контрольованими, якщо одночасно виконуються такі умови:

річний дохід платника податків від будь-якої діяльності, визначений за правилами бухгалтерського обліку, перевищує 150 мільйонів гривень (за вирахуванням непрямих податків) за відповідний податковий (звітний) рік;

обсяг таких господарських операцій платника податків з кожним контрагентом, визначений за правилами бухгалтерського обліку, перевищує 10 мільйонів гривень (за вирахуванням непрямих податків) за відповідний податковий (звітний) рік.

Відповідно до п.п. 39.2.1.5 п.п. 39.2.1 п. 39.2 ст. 39 Кодексу якщо в ланцюгу господарських операцій між платником податків та нерезидентом, передбачених п.п. 39.2.1.1 цього пункту, право власності на предмет (результат) такої операції перш ніж перейти від платника податків до такого нерезидента (у разі експортних операцій) або перш ніж перейти від такого нерезидента до платника податків (у разі імпорتنих операцій) переходить до однієї або декількох осіб і операція між відповідним резидентом та жодною з таких осіб не визнавалася платником податку контрольованою операцією, така операція вважається контрольованою операцією між платником податків та таким нерезидентом, якщо особи, до яких перейшло право власності:

не виконують у такій сукупності операцій істотних функцій, пов'язаних з придбанням (продажем) товарів (робіт, послуг);

не використовують у такій сукупності операцій істотних активів та/або не приймають на себе істотних ризиків для організації придбання (продажу) товарів (робіт, послуг).

Як зазначено в зверненні, платник податку та посередник є резидентами України, тому операції між ними не можуть розглядатися як контрольовані.

Таким чином, операції з придбання товарів платником – резидентом у нерезидента, у разі якщо право власності на такі товари переходить спочатку до іншого резидента, який не виконує істотних функцій та не використовує істотних активів, вважаються контрольованими між таким платником – резидентом та нерезидентом.

Платник - резидент, у цьому випадку, повинен подавати звіт про контрольовані операції.

Водночас слід зазначити, що кожен конкретний випадок стосовно визнання операцій з імпорту товарів (сировини) за допомогою посередника – резидента України, до якого переходить право власності, контрольованими операціями має розглядатись з урахуванням договірних умов, обставин здійснення відповідних операцій та всіх первинних документів, оформленням яких вони супроводжувалися.

Відповідно до п. 52.2 ст. 52 Кодексу індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.